

ene Forbindelse med København ad Jernbanen, medens Østkysten af Jylland har udmærkede Dampskibsforbindelser, der baade er billige og altid kan træde i Stedet for Jernbanen, hvis der er noget i Vejen. Vestkysten har kun den ene Forbindelse, og vi skal have al Fragt over Lille Bælt. Erhvervene har faaet det haardt at føle under Krigen og ogsaa efter Krigen og efter Genforeningen, at der er Vanskeligheder ved Lille Bælt. Godset kommer sent frem, og Vognladningsgodset maa ofte vente. Det mærkes i det hele i Erhvervslivet, at der er et svagt Punkt ved Forbindelsen over Lille Bælt. Til ærede Medlemmer, der gerne vil styrke Erhvervslivet, vil jeg derfor sige, at det er en god Gerning at stemme for denne Sags Gennemførelse.

Men jeg vil da ogsaa gerne hævde, at det bør være den hurtigste Forbindelse, og at man ikke bør køre omkring ad en eller flere Byer, inden man gør Turen direkte til Vestkysten. Nu har man for det første slaaet en Bue eller et Sving ved Middelfart, som jeg synes er ret umotiveret. Det kan ikke være af Hensyn til Middelfart Jernbanestation, antager jeg, thi en mere idéforladt Bygning findes overhovedet ikke her i Landet. Jeg synes godt, man kunde have kørt den lige Vej til Overfartsstedet i Stedet for at gøre en saadan Omvej. Jeg kan heller ikke indse, at man af Hensyn til enten Strib eller Fredericia skal gøre en Omvej.

Det Forslag, der foreligger her, hvor efter man skal køre omkring ad Fredericia og skifte Lokomotiv for at fortsætte til Kolding og Esbjerg, er rigtignok, synes jeg, at køre den længste Omvej. Forbindelsen over Fredericia er jo udmærket, naar der er Tale om at køre Nord paa, thi da kan man køre igennem Stationen uden at holde; det er den lige Vej, men som Forslaget her foreligger, skal man, naar man skal Syd og Vest paa, køre ind paa Fredericia Station og derefter faa Lokomotivet flyttet om til den anden Ende af Toget og køre ud samme Vej, man er kommet ind. Det vil sinke i det mindste en halv Time, undertiden maaske mere, og det er ganske urimeligt. Det gavner heller ikke Fredericia, thi naturligvis vil man ærgre sig over, at man skal gøre den Omvej af Hensyn til en By, og saa køber man intet i den. Det højeste, man køber, er en Kop Kaffe paa Jernbanestationen, og den køber man heller ikke mere, naar Broen bliver færdig, thi saa faar vi Spisevogne i alle Tog, i alt Fald i alle Hurtigtog, og saa bliver det ikke saa meget som en stakkels Kop Kaffe til Fredericia alligevel.

Jeg synes derfor, man skulde gøre Skridtet fuldt ud og føre Banen op til Tavlov, saa man hurtigst muligt kan køre Vest paa, naar man skal den Vej, saaledes som ogsaa flere Talere herinde har gjort gældende. Men jeg vil føje til, at selvfølgelig er det ikke Hovedpunktet, hvorledes Retningen bliver; Hovedpunktet er at faa Broen, og jeg for mit Vedkommende vil stemme for Broen, selv med den Køren omkring, der er Tale om her. Men jeg mener bare, at naar vi skal til at bygge en Bro, som koster saa mange Penge, skal vi ogsaa have den hurtigst mulige Forbindelse og sørge for, at de forskellige Egne af Landet ikke skal vente længere paa Varer og Personer end højst nødvendigt.

Det, det kommer an paa ved denne Sag, er vel egentlig at rydde de Sten bort, som ligger i Vejen, og den værste Sten tror jeg rigtignok er Spørgsmaalet om en Færdselsbro. Dette Spørgsmaal pustes efterhaanden, ser jeg, op til et meget stort Spørgsmaal, og der synes ikke at være nogen Maade med den Kærlighed, man har til en Færdselsbro. Selvfølgelig kan vi alle sammen indrømme, at hvis det er muligt at bygge en Færdselsbro uden uoverkommelige Udgifter for Staten, skal vi gøre det. Men jeg tror rigtignok, at hvis man i dette Øjeblik stiller Spørgsmaalet Færdselsbro op som Hovedpunktet, som f. Eks. den sidste ærede Taler syntes at gøre, er det meget farligt for selve Sagen. Spørgsmaalet Færdselsbro kan ikke bære denne Sag. Det er Jernbanebroen, der maa bære den. Færdselsbroen kan kun være et Spørgsmaal, der interesserer dem, der har Luksusbiler. Det er ikke et Spørgsmaal om Godstrafik — denne bliver nok besørget, uden at der kommer Biler over Lille Bælt, og de kan desuden komme over med den Hængebro, der er Tale om — men det, det gælder om, er Persontrafikken. Folk, som holder Bil, har Lyst til at køre en lang Vej, og de vil ikke være afhængige af Togtider og lignende. Det kan jeg godt forstaa. Men det er ikke en Opgave, hvis Løsning maa paahvile Staten; denne kan ikke være saa stærkt interesseret i den Ting, at der kan være Anledning til at vente med Jernbanebroen for at naa et Tidspunkt, hvor vi kan bygge en saadan Færdselsbro.

Jeg mener da, at den højtærede Trafikminister har Ret i, at Hængefærgen er tilstrækkelig i Øjeblikket, og vil man saa senere bygge Færdselsbroen, maa den Tid om det. Der kan ikke være Tale om, at Nærtrafikforbindelsen direkte mellem Jylland og Fyn i og for sig kræver en Færdselsbro; den er